

[Gunnar Jensen.]

bliver i kommunen fremfor at blive betalt i statsskat. Derved er kommunens disposition ikke længere neutral i forhold til andre kommuner, og det kan være berettiget at diskutere dette spørgsmål i udvalg, og det er vi parate til.

Forslagsstillerne nævner i bemærkningerne til lovforslaget, at de er villige til at drøfte beskatning af sommerhusområder. Jeg fik ikke nogen nærmere klaring på hvordan, men jeg opfatter det som en tilkendegivelse af, at man ikke er fremmed over for princippet om tillægsgrundskyld i disse områder. Efter gældende bestemmelser omfatter tillægsgrundskyld kun landbrugs-ejendomme, hvor ejeren ikke bor i kommunen. Det er nok et spørgsmål, om ikke det bør overvejes at lade reglen om tillægsgrundskyld få gyldighed også for rekreative områder. Det er også en ting, som vi gerne vil drøfte i udvalget.

Vi vil ikke fra det radikale venstre være med til generelt at tvinge kommunerne til at nedsætte grundskatterne, men med de svingninger, vi i de senere år har set, vil vi godt være med til at drøfte den problematik, som er opstået. Selv om vi ikke kan gå ind for forslaget i dets nuværende form, er vi parat til et sagligt og grundigt udvalgsarbejde.

Maigaard: Jeg vil begynde med at erklære mig enig med hr. Erhard Jakobsen, når han peger på, at der må være en ret til at lægge forskellige linjer i kommunerne. Hvis det, vi normalt er så glade for at fremhæve, nemlig at man har et vist råderum ude omkring lokalt, skal have nogen mening, så må det også gælde for beskatningsområdet. Det er demokratisk, og det er også praktisk, for det, der kan være en rimelig og rigtig disposition i Gladsaxe, behøver ikke at være det i Herstederne. Selv om vi er et lille og meget ensartet land, så er kommunerne herhjemme forbavsende forskellige; der er mange variationer, og det er rimeligt, synes jeg, at disse variationer også kan give sig udtryk i beskatningsforholdene.

Jeg vil dernæst gerne fremføre to principielle betragtninger om spørgsmålet. Det første er et undrende spørgsmål til de folk og de partier, der har fremsat de forslag, vi behandler i dag. Hvorfor er det så forkert at

beskatte jord i et land, hvor man kan beskatte fødevarerne? Når man kan beskatte fødevarerne med 15 pct., hvorfor skal det halve land så øjensynlig stå på den anden ende, fordi man har en grundskyldpromille på 80? Jeg har vældig svært ved at se, hvorfor jordværdierne ikke kan beskattes med præcis lige så megen ret som den, hvormed man f. eks. kan beskatte fødevarer eller enhver anden ting. Det er svært og vanskeligt at tage en enkelt ting ud af et beskatningssystem; det udgør en helhed, og det er netop denne helhed, man skulle interessere sig mere for i stedet for at pille i detaljer.

Det andet, som jeg synes er principielt, og som undrer mig en smule, er denne store interesse for ensartethed, når det gælder grundskyldpromillerne. Jeg er helt sikker på, at de fire kommuner, som i år udskriver mere end 30 promille i grundskyld, meget, meget gerne ville støtte tanker som dem, der er lagt frem fra nogle af de borgerlige partiers side, hvis der var tale om en ensartethed i selve beskatningen, men sandheden er jo, at f. eks. Herstedernes kommune, samtidig med at det er den kommune, der har den højeste grundskyldpromille, er en af de kommuner, der har det største skatte-tryk. Jeg tror, det er den kommune, der har det næststørste skatte-tryk, når vi lægger de direkte skatter og jordskatterne sammen.

Det har jo ikke været til at råbe VK-partierne op, når man skulle snakke om disse ting. Tværtimod har den borgerlige regering lavet både et skatteloft og et låneloft, som man kan drøfte betimeligheden af, men som i alt fald i forhold til disse kommuner, som man nu angriber så stærkt, var komplet og aldeles og totalt talentløst. Jeg synes altså, at hvis vi skal tale om ensartethed, så må det dreje sig om ensartethed i beskatningen, ensartethed i skatte-trykket, ensartethed i det, borgeren skal betale, og ikke bare med hensyn til grundskyldpromillen, og så får piben vel nok en anden lyd.

Der er fremsat nogle udtalelser om grundskyldpromillen, som jeg mener er forkerte; man debatterer på et grundlag, som jeg ikke synes er rigtigt. Man siger først — det var hr. Juul-Madsen, der sagde det — at grundskyldpromillen er parcelhusfjendsk. Det er ikke rigtigt. Det er nærmest forkert. Tværtimod synes jeg, hr. Enggaard har ret, når han siger, at folk, som er parcelhusejere, og som